

cyborg

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

nici timpul nu mai e ce-a fost
se dilată
pentru ca apoi să-și comprime cu repeziciune forma
până când devine o lamă ascuțită
ce ne taie în felii invizibile

nu rămâne nimic din ce nu suntem
poate doar atomii unei povești sf
din care am făcut parte cândva

nu-i lăsa pe alții să ne scrie destinul
inventează un procedeu criogenic
care să ne păstreze inimile calde
și spune-i lui Dumnezeu
că-n raiul nostru
un cyborg servește la mesele tăcerii

poate de aceea sunt atât de fericită
nu te pot împărți cu nimeni
niciodată

timpul e ștregar
alergă prin univers cu jobenul în mână
când aici
când nicăieri
se transformă în materie fluidă
și curge spre un mâine mereu diferit

așa te pot găsi în orice buzunar al spațiului
ascunsă de ochii muritorilor de rând
accesibilă doar celui care crede în basme
fie ele și sf

eu mi-am urmat destinul
studiind sub lupă teoria relativității
am făcut o buclă în timp
așa cum fac în zorii fiecărei zile nodul cravatei
traversând universul nelimitat al sufletului meu
însetat de ploi stelare

te-am căutat
înainte de-a mă naște
până să mor dezamăgit

că nu pot escalada coloana infinitului
s-ajung la tine

un cyborg oficiază căsătorii la marginea veşniciei
vrei să fii
să fim nemuritori

liliana trif & ioan grigoraş